

خانوادگی فارابی می‌گوید. از اینکه فارابی چگونه سرخوش تا چهل سالگی زندگی کرد و حتی تا پنجاه سالگی یک صفحه هم ننوشته بود؛ اما پس از آن تا سن ۸۰ سالگی ۸۷ کتاب نوشت. از استادان، دوستان، مخالفان، شاگردان، مناظره‌ها، اکتشافات، آثار و سفرهای او می‌گوید. از اینکه آثارش به چه زبان‌هایی ترجمه شده‌اند. «بچه‌ها، فارابی افارابی، بچه‌ها!

ایشان معلم دوم است. نه که معلم کلاس دوم باشد. ایشان دومین معلمی است که در تاریخ علم آمده و البته رفته. نه به خاطر اینکه در مدرسه مشاهیر خندان درس می‌داده، بلکه به خاطر اینکه روی تخته سیاه یک جدول کشیده و همه علم‌ها را توی آن نوشته. به همین سادگی!

ابونصر فارابی، در سال ۲۵۹ در فاراب، شهری در جمهوری قزاقستان کنونی به دنیا آمد، در سال ۳۳۹ در شام از دنیا رفت. پدرا ابونصر از طرف خلیفه بغداد در این شهر مأمور بود تا از مرز حفاظت کند. اما هنگامی که ابونصر خیلی کوچک بود، همراه خانواده به بغداد رفت. علاقه اصلی فارابی به منطق بود. اولین کسی که بر کتاب‌های ارسطو شرح نوشت ابونصر فارابی بود.

